

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op de hoger beroepen van:

1. de minister voor Immigratie en Asiel (hierna: de minister), en
2. (hierna: de vreemdeling),
appellanten,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Haarlem, van 26 april 2011 in zaak nr. 10/41002 in het geding tussen:

de vreemdeling

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 26 november 2010 heeft de minister, voor zover thans van belang, een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 26 april 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dit besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben de minister, thans: de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel, bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 mei 2011, en de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 23 mei 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brieven zijn aangehecht.

De vreemdeling en de minister hebben ieder afzonderlijk een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen de vreemdeling in zijn hogerberoepschrift heeft aangevoerd en aan artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) voldoet, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van de Vw 2000, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep van de vreemdeling is kennelijk ongegrond.

2.3. In de enige grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat hij met een enkele verwijzing naar het algemeen ambtsbericht inzake Afghanistan van de minister van Buitenlandse Zaken van juli 2010 (hierna: het ambtsbericht) ondeugdelijk gemotiveerd is ingegaan op het betoog van de vreemdeling dat uit door hem overgelegde rapporten volgt dat de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan in het algemeen en de provincie Kunar in het bijzonder sinds juli 2010 is verslechterd en zich daar een situatie als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 voordoet. De minister betoogt dat de rechtbank ten onrechte aan zijn verweerschrift in beroep is voorbijgegaan.

2.3.1. De rechtbank heeft, in hoger beroep onbestreden, overwogen dat niet in geschil is dat de vreemdeling uit de provincie Kunar afkomstig is.

2.3.2. De minister heeft in het besluit van 26 november 2010 naar het ambtsbericht verwezen. De door de vreemdeling aangehaalde informatie over

de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan sinds juli 2010 heeft hij in beroep overgelegd en is afkomstig uit:

- het rapport van de United Nations High Commissioner for Refugees (hierna: de UNHCR) van 17 december 2010 "UNHCR eligibility guidelines for assessing the international protection needs of asylum-seekers from Afghanistan";
- het rapport van Human Rights Watch van januari 2011 "country summary Afghanistan";
- het rapport van de Congressional Research Service van 3 februari 2011 "Afghanistan casualties: military forces and civilians";
- het rapport van de Secretary-General of the United Nations van 3 februari 2011 "on children and armed conflict in Afghanistan".

2.3.3. In het verweerschrift in beroep heeft de minister zijn in voormeld besluit ingenomen standpunt over artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000 nader toegelicht door zich onder verwijzing naar het arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna: EHRM), N. tegen Zweden, van 20 juli 2010, nr. 23505/09, (JV 2010/373), op het standpunt te stellen dat uit de hiervoor in 2.3.2 vermelde rapporten niet kan worden afgeleid dat de mate van willekeurig geweld in Afghanistan in het algemeen en in Kunar in het bijzonder dermate hoog is dat zich daar een situatie als bedoeld in die bepaling voordoet.

2.3.4. Het EHRM heeft in rechtsoverweging 52 van voormeld arrest het volgende overwogen over de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan:
"Whilst being aware of the reports of serious human rights violations in Afghanistan, as set out above, the Court does not find them to be of such a nature as to show, on their own, that there would be a violation of the Convention if the applicant were to return to that country. The Court thus has to establish whether the applicant's personal situation is such that her return to Afghanistan would contravene Article 3 of the Convention."

2.3.5. Uit die rechtsoverweging kan worden afgeleid dat het EHRM de algemene veiligheidssituatie in Afghanistan op 20 juli 2010 niet heeft aangemerkt als een situatie waarin zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat burgers die naar dat land worden teruggestuurd louter vanwege hun aanwezigheid daar een reëel risico lopen op schending van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden. Uit de hiervoor in 2.3.2 vermelde rapporten volgt niet dat de mate van willekeurig geweld in het kader van het door de vreemdeling gestelde gewapende conflict ten tijde van voor deze procedure van belang zodanig is toegenomen ten opzichte van de door het EHRM op 20 juli 2010 aangenomen veiligheidssituatie, dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger in Afghanistan in het algemeen dan wel de provincie Kunar in het bijzonder louter door zijn aanwezigheid daar een reëel risico op ernstige schade loopt als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, sub 3, van de Vw 2000. Gelet hierop heeft de minister zich in voormeld besluit en de toelichting daarop als hiervoor in 2.3.3 vermeld deugdelijk gemotiveerd op het standpunt gesteld dat de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zich een situatie als

bedoeld in die bepaling voordoet. De rechtbank heeft dit niet onderkend.
De grief slaagt.

2.4. Het hoger beroep van de minister is kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd. Doende hetgeen de rechtbank zou behoren te doen, wordt het besluit van 26 november 2010 getoetst in het licht van de daartegen in eerste aanleg voorgedragen beroepsgronden, voor zover die gelet op hetgeen hiervoor is overwogen nog bespreking behoeven.

2.5. Het betoog van de vreemdeling dat de minister hem ten onrechte geen verblijfsvergunning volgens het zogenoemde traumatabeleid heeft verleend, faalt, omdat uit 2.1 en 2.2 volgt dat de minister zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat zijn asielrelaas ongeloofwaardig is.

2.6. Aan de hiervoor niet besproken bij de rechtbank voorgedragen beroepsgrond tegen de weigering van de minister om de vreemdeling ambtshalve een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te verlenen, kan niet worden toegekomen. Daarover heeft de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud een oordeel gegeven, waartegen in hoger beroep niet is opgekomen. Evenmin bestaat nauwe verwevenheid tussen dat oordeel, dan wel het desbetreffende onderdeel van het besluit van 26 november 2010, en hetgeen in hoger beroep aan de orde is gesteld. Deze beroepsgrond valt thans dientengevolge buiten het geschil.

2.7. Het beroep is ongegrond.

2.8. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep van de vreemdeling ongegrond;
- II. verklaart het hoger beroep van de minister voor Immigratie en Asiel gegrond;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Haarlem, van 26 april 2011 in zaak nr. 10/41002;
- IV. verklaart het in die zaak ingestelde beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. R. van der Spoel en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. J.J. Schuurman, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

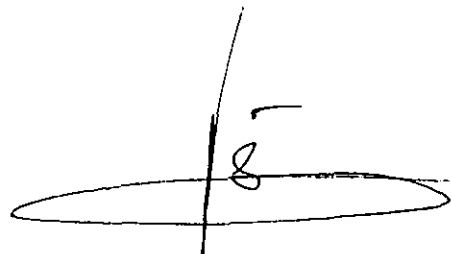
w.g. Schuurman
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 3 juli 2012

282-610.

Verzonden: 3 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'i' followed by a horizontal line and a small flourish.

mr. H.H.C. Visser